

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

...“ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล ถือเป็นเจตจำนงแห่งรัฐในการใช้กำลัง และ พัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติทั้งมวล (National Power) เพื่อปกป้อง และ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล โดยหน่วยด้านความมั่นคงทางทะเลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ”...

สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

สรุป

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลในทศวรรษหน้า” ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาทำความเข้าใจ และตรวจสอบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมด้านความมั่นคงทางทะเล ปัญหารูปแบบภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ปัญหาการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ตลอดจนรูปแบบ และบทบาทของเครื่องมือ(Means)พลังอำนาจของชาติที่ใช้ในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลทั้งในอดีตที่ผ่านมา ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต จากนั้นจะได้ ทำการศึกษาด้วยการวิเคราะห์เชิงเหตุผล (Rational Analysis) เปรียบเทียบกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิด โดยได้น้อมนำแนวคิด ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจ เข้าถึง พัฒนาและรู้จักสามัคคี มาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลได้นำทฤษฎีสมูททานุภาพของ Mahan การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้รับประโยชน์ กรอบแนวคิดทางยุทธศาสตร์ของ Bartlett ความร่วมมือด้านความมั่นคงทางทะเลระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนไปสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.๒๐๑๕ และแนวทางการประยุกต์ใช้กำลังทางเรือในการรักษาความมั่นคงทางทะเลของต่างประเทศ (ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และมาเลเซีย) มาศึกษาเพื่อวิเคราะห์กำหนดเป็น ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล

ในทศวรรษหน้า พร้อมทั้งได้ กำหนดมาตรการในการดำเนินการปรับรูปแบบ บทบาท และวิธีการ ประยุกต์ใช้กำลังทางเรือในการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในทศวรรษ หน้า เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากทะเลได้สูงสุด มีความพร้อม ที่จะตอบสนองต่อ สภาวะความมั่นคงทางทะเลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเผชิญกับปัญหาภัยคุกคามที่อาจจะ ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของชาติทางทะเล อันจะนำมาซึ่งความมั่นคง มั่งคั่ง ของประเทศ ได้อย่างยั่งยืน

จากการวิเคราะห์แนวโน้มสภาวะความมั่นคงทางทะเลในทศวรรษหน้า ในบทที่ ๓ จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากทะเลได้อย่างสูงสุด ยังขาดการบริหาร จัดการผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติทางทะเลที่จำเป็นต้องอาศัยการเสริมสร้าง “สมุททานุภาพ” ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ยังขาดทิศทาง นโยบายทางทะเล ในการใช้ประโยชน์ จากทะเลที่ชัดเจน อีกทั้งยังขาดการบูรณาการยุทธศาสตร์กับกำลังอำนาจของชาติด้านอื่น ๆ ในส่วนของกำลังทางเรือ การประยุกต์ใช้กำลังทางเรือทั้ง ๓ บทบาท คือ การปฏิบัติการทางทหาร การรักษากฎหมายและช่วยเหลือ และการสนับสนุนกิจการระหว่างประเทศ ยังประสบปัญหา เนื่องจาก ขาดความยืดหยุ่น (Flexibility) ในการใช้กำลัง ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่ายังคงมุ่งเน้น ให้ความสำคัญภัยคุกคามทางทหาร (Traditional Threat) เช่นในช่วงยุคสงครามเย็นเพียงอย่างเดียว โดยไม่ตระหนักถึงความสำคัญของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non Traditional Threat) ที่มีความเป็นเครือข่ายในทุกมิติ ส่งผลกระทบอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงและ ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เกิดการไม่สมดุลในการประยุกต์ใช้กำลังทางเรือในแต่ละบทบาท กำลังทางเรือที่มีขีดความสามารถสูงถูกนำมาใช้ในการรักษากฎหมายและช่วยเหลือมากขึ้น เนื่องจากการได้รับจัดสรรงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด และแนวความคิดในการใช้กำลังทางเรือ (Operational Concept) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แบบ ผู้บัญชาการพื้นที่ (Area Command) ซึ่งไม่เป็นการแบ่งกำลังให้ได้ดีที่เหมาะสม (Balanced Employment of Forces) จึงไม่สามารถสนองความ ต้องการหลักในการรวมกำลังและการระวังป้องกัน ซึ่งเป็นปัญหาเชิงนโยบายและปัญหา เชิงการบริหารจัดการ ที่จะต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข

ในทศวรรษหน้าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสภาวะความมั่นคงทางทะเลใน อนาคต จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว จากกระแสโลกาภิวัตน์ การแข่งขันทางเศรษฐกิจ การเผชิญหน้า ระหว่างเชื้อชาติ ศาสนา รวมทั้งความขัดแย้งด้านอารยธรรม – วัฒนธรรม ตลอดจนการที่ประเทศ ไทยตั้งอยู่บริเวณภูมิรัฐศาสตร์ที่สำคัญของโลก ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิก กับ

มหาสมุทรอินเดีย ที่ได้กลายเป็นเส้นทางการค้าทางทะเลที่สำคัญของโลก ที่ประเทศมหาอำนาจ พยายามแผ่ขยายอิทธิพลครอบคลุมจุดยุทธศาสตร์ดังกล่าว โดยมุ่งหวังที่จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ ปัญหาภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติทางทะเลที่มีแนวโน้ม จะมีความสลับซับซ้อนและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non Traditional Threat) เช่น ปัญหาการกระทำผิดกฎหมายโดยใช้เส้นทางคมนาคมทางทะเล เช่น ปัญหายาเสพติด การลักลอบค้าอาวุธ การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย แรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์ ปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรในทะเลระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ หรือความขัดแย้งจากการดำเนินกิจกรรมทางทะเล เนื่องจากขาดการบริหารจัดการกิจกรรมทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ (Good Ocean Governance) ปัญหาภัยธรรมชาติ และอุบัติเหตุทางทะเลที่มีแนวโน้มจำนวนและความรุนแรงที่จะเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศโลกจากภาวะโลกร้อน สภาวะความมั่นคงทางทะเลดังกล่าว ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างในภูมิภาค และเป็นปัญหาภัยคุกคามร่วมที่ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องจัดเตรียมความพร้อม ในการรักษาเสถียรภาพด้านความมั่นคงทางทะเลในภูมิภาค ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนชาวไทย และ เศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลเพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางหลักในการสร้างความมั่นคงของชาติทางทะเล ภายใต้หลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางของชาติ และการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติภารกิจที่ยิ่งใหญ่ในฐานะผู้สร้างรากฐานของความมั่นคงทางทะเล และการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เพื่อความมั่นคง มั่งคั่งของประเทศ ตลอดจนความผาสุกของประชาชนที่ยั่งยืน สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยสามารถปกป้อง รักษา และแสวงหาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลได้อย่างสมดุลและยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการบริหารจัดการและการบูรณาการการใช้พลังอำนาจของชาติในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ”

ผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

๑. อำนาจอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และสิทธิอธิปไตยของชาติทางทะเล
๒. ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย และการมีสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์และการดำเนินกิจกรรมทางทะเล
๓. ความเจริญรุ่งเรือง ความสมบูรณ์มั่งคั่งที่ยั่งยืนของชาติ และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน อันเนื่องมาจากกิจกรรมทางทะเลในทุกมิติ
๔. ผลประโยชน์สูงสุดและยั่งยืนจากทะเลและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทะเลในทุกมิติ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
๕. การมีเกียรติ ศักดิ์ศรี และเป็นที่ยอมรับในประชาคมระหว่างประเทศด้านกิจกรรมทางทะเล

วัตถุประสงค์ของชาติทางทะเล

๑. เพื่อปกป้องและรักษาอำนาจอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน และสิทธิอธิปไตยทางทะเลจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
๒. เพื่อคุ้มครองและรักษาชีวิต สิทธิ และทรัพย์สินของประชาชนที่ดำเนินกิจกรรมหรือมีความเกี่ยวข้องกับทะเลทั้งในและนอกน่านน้ำ
๓. เพื่อจัดการและควบคุมการใช้ทะเลให้มีความสงบเรียบร้อย มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมของทุกฝ่ายร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมศักยภาพในการแสวงหาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
๔. เพื่อปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล
๕. เพื่อสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์กรความรู้ ความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล และปลูกจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากร ตลอดจนส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๖. เพื่อจัดทำและพัฒนานโยบาย รวมทั้งการบริหารจัดการทางทะเลขององค์กรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพความมั่นคงของชาติทางทะเล
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การคุ้มครองการใช้ประโยชน์จากทะเล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความสงบเรียบร้อย และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความสมดุลและยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ และความตระหนักรู้
ความสำคัญของทะเล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลขององค์กรของรัฐ

แนวความคิดในการพัฒนาการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
เป็นแนวทางหนึ่งที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงเหตุผลเปรียบเทียบกับทฤษฎี และแนวทาง
การประยุกต์ใช้กำลังของ กำลังทางเรือของ ต่างประเทศ เห็นว่า ในทศวรรษหน้า **กำลังทางเรือ
จะมีบทบาทสำคัญ ในการผลักดันให้มีการพัฒนา และปรับปรุงการรักษาความมั่นคงและ
ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม** ดังนั้น หน่วยงาน
ด้านความมั่นคงทางทะเล จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาเชิงระบบทั้ง
๓ ระดับ พร้อม ๆ กัน คือ

๑. ระดับยุทธศาสตร์ (Strategy Level) มุ่งผลักดัน **นโยบายทะเลให้เป็นนโยบาย
ของชาติ** ให้มีการเปลี่ยนแปลงระดับนโยบายของรัฐบาลในการบริหารประเทศ เกิดการตระหนักรู้
ถึงความสำคัญของทะเล (Maritime Awareness) และมุ่งใช้ประโยชน์จากทะเลให้เกิดประสิทธิภาพ
สูงสุด ตลอดจนผลักดันให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญของทะเล การเสริมสร้างความมั่นคง
ทางเศรษฐกิจของประเทศจากกิจกรรมทางทะเล

๒. ระดับยุทธการ (Operational Level) มุ่งให้เกิดการปฏิบัติการร่วมระหว่าง
เหล่าทัพ การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านความมั่นคงทางทะเลทั้งพลเรือนและ
กองทัพเรือ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงทางทะเลในมิติที่ไม่ใช่ภัยคุกคาม
ทางทหาร โดยคำนึงถึงความยืดหยุ่น (Flexibility) ในการประยุกต์ใช้กำลังทางเรือ ตามหลักนิยม
การใช้กำลังทางเรือ

๓. ระดับยุทธวิธี (Tactical Level) เน้นการบูรณาการและใช้ความเชี่ยวชาญ
เฉพาะสาขาของกำลังพลที่สนธิกำลังเป็นชุดปฏิบัติการร่วม/ผสม เพื่อลดข้อจำกัดในการบังคับใช้
กฎหมาย ตลอดจนบูรณาการภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนช่วยสนับสนุนในการรักษาความมั่นคง
และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

แนวทางการประยุกต์ใช้กำลังทางเรือในทศวรรษหน้า

เพื่อให้การใช้กำลังทางเรือเกิดความยืดหยุ่น (Flexibility) สามารถตอบสนองต่อสภาวะแวดล้อมทางทะเลที่มีความสลับซับซ้อน และเป็นเครือข่ายเพิ่มมากขึ้น การปฏิบัติการสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และเกิดประสิทธิผลกับงบประมาณ การประยุกต์ใช้กำลังทางเรือจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องประสานสอดคล้อง และเกิดการบูรณาการร่วมกันในระหว่างหน่วยงานด้านความมั่นคงทางทะเล ให้ครอบคลุม ๕ ประเด็นตามแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ คือ ๑.) ความปลอดภัยในทะเล ๒.) การป้องกันทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ๓.) การควบคุมการสัญจรทางทะเล ๔.) การรักษาความมั่นคงทางทะเล และ ๕.) การป้องกันประเทศ การจะทำให้การปฏิบัติการในการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นควรจัดแบ่งกำลังทางเรือในภารกิจการบังคับใช้กฎหมายและการช่วยเหลือ *Constabulary Role* ออกจากการปฏิบัติการทางทหาร *Military Role* โดยชัดเจน โดยปรับแนวความคิดในการใช้กำลังทางเรือใหม่ ตามรูปแบบของภัยคุกคาม ดังนี้

๑. ภัยคุกคามทางทหาร (Traditional Threat) เป็นการปฏิบัติการทางเรือเพื่อการป้องกันประเทศ เน้นใช้งบประมาณตาม Line Function ของ กองทัพเรือ ในการป้องกันประเทศ ควรปรับพื้นที่ปฏิบัติการจากเดิม ๓ พื้นที่ตาม ทักษะเรือภาค เป็น ๒ พื้นที่ คือฝั่งอ่าวไทย และฝั่งทะเลด้านตะวันตกของประเทศไทย ตั้งแต่เขตต่อเนื่อง ออกไป และมอบหมายให้ กองเรือยุทธการรับผิดชอบในการใช้กำลัง มุ่งเน้นขีดความสามารถในการรักษาเส้นทางคมนาคมทางทะเลที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะขีดความสามารถทางยุทธการ Operational Readiness ใน “การควบคุมทะเล (Sea Control)”

๒. ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non Tradition Threat) มุ่งประสิทธิภาพในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ซึ่งจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ยังคงให้ ทักษะเรือภาค รับผิดชอบในการใช้กำลัง โดยจะเน้นการบูรณาการประยุกต์ ใช้กำลังทางเรือร่วมกับหน่วยงานด้านความมั่นคงทางทะเล ต่างๆ และภาคประชาชน คงพื้นที่ปฏิบัติการ ๓ พื้นที่ ตามที่ ทักษะเรือภาค รับผิดชอบ แต่ปรับลดพื้นที่ปฏิบัติการลงมาเหลือเฉพาะ บริเวณน่านน้ำภายใน จนถึงเขตต่อเนื่องในยามสถานการณ์วิกฤตที่จำเป็นต้องใช้การปฏิบัติการทางทหาร โดยเฉพาะการป้องกันประเทศ เมื่อเกิดสถานการณ์ความขัดแย้ง ทักษะเรือภาค จะยังคงใช้การบูรณาการกับหน่วยงานด้านความมั่นคงทางทะเล และภาคประชาชนในลักษณะการต่อสู้แบบเบ็ดเสร็จ (Total Defenses) รับผิดชอบการป้องกันฝั่ง (Coastal Defense) สำหรับงบประมาณเห็นควรปรับมาใช้งบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการ

พัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติตาม Agenda หรือ Area โดยใช้บทบาทของ ศูนย์อำนวยการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล(ศรชล.) ศูนย์ไทยอาสาป้องกันชาติ(ทสปช.) ในทะเล และ หน่วยงานความมั่นคงภายใน(กอรมน.) ประสาน เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการ และ จัดทำคำของบประมาณร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ หรือเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณตาม Agenda เพื่อความมั่นคงทางทะเล ผ่าน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ(สมช.) ในฐานะ หน่วยงานระดับนโยบายที่รับผิดชอบงานด้านความมั่นคงของประเทศ

ข้อเสนอแนะ

๑. ในทศวรรษหน้าอิทธิพลของชาตินิยมมหาอำนาจทั้งสหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย จะยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเสถียรภาพความมั่นคงทางทะเลในภูมิภาคเป็นอย่างยิ่ง **ดังนั้น ประเทศไทยควรเลือกดำเนินความสัมพันธ์แบบเกี้ยวพาราสีที่ได้สมดุล (Balanced Engagement) กับชาตินิยมมหาอำนาจโดยเฉพาะระหว่างสหรัฐฯ และ จีน หรือการสนับสนุนการมีหลายขั้วอำนาจ** อีกทั้งเลือกดำเนินนโยบายสนับสนุนความเป็นจีนเดียว (One China Policy) ที่ไม่ขัดแย้งกับจีน รมัถระวังการก้าวล่วงไปสู่ประเด็นอ่อนไหวต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทย - จีน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่หมู่เกาะสแปรตลีย์ระหว่างจีนกับประเทศอาเซียน เพราะจะเป็นการ ทำลายบรรยากาศสันติภาพ เสถียรภาพความมั่นคงทางทะเลในภูมิภาคและการพัฒนาอย่างไรก็ตาม ประเทศไทยควรใช้อาเซียนเป็นเวทีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการดำรงสภาพ ของประเทศให้อยู่ในฐานะตัวแปรสำคัญที่ชาตินิยมมหาอำนาจต้องพึงพาประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเป็นประตูออกสู่ตลาดโลกในด้านเศรษฐกิจ และเส้นทางคมนาคมทางทะเลที่สำคัญระหว่าง มหาสมุทรแปซิฟิกและอินเดีย

๒. หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทัพเรือที่เป็นหน่วยงานหลัก ควรดำเนินการเชิงรุกในการบริหารของ นักการเมืองให้ตระหนักถึงความสำคัญของทะเล การเสริมสร้างสมุททานุภาพ โดยเฉพาะ ด้านงบประมาณที่ กองทัพเรือ ต้องแบกรับภาระในการรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติ ทางทะเล การบังคับใช้กฎหมาย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเล โดยใช้งบประมาณตาม Line Function ในการป้องกันประเทศมาดำเนินการ ซึ่งการปรับมาใช้งบประมาณตาม Agenda หรือ Area โดยใช้บทบาทของศูนย์อำนวยการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(สรชล.) และ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน(กอรมน.)ที่ใช้ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พมพ.ทรก.) ประสาน เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการ และจัดทำคำ ของบประมาณร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ หรือเสนอผ่าน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ในฐานะหน่วยงานระดับนโยบายที่รับผิดชอบด้านความมั่นคงของประเทศ นั้น ควรเร่งให้มีการดำเนินการให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำให้ การใช้งบประมาณในการพัฒนานวัตกรรมทาง สามารถตอบสนองในการปกป้องผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ควรเร่งผลักดัน ให้ ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ทางทะเล (สรชล.) เป็นหน่วยงานที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา มีฐานะเป็นนิติบุคคลเพื่อให้ สามารถดำเนินการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ อันจะเป็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ทั้งนี้จากการที่รัฐสภา ได้ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในการให้สัตยาบัน การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.๑๙๘๒ (UNCLOS 1982) ซึ่งจะส่งผลให้การประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ๒๐๐ ไมล์ทะเลของไทยได้รับการยอมรับมากขึ้น ควรต้องเร่งศึกษาแนวทางการรักษาสีทธิธิปไตยให้ครอบคลุมพื้นที่เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ต่อไป โดยเฉพาะในประเด็น

๓.๑ การแก้ไข พรบ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้แจ้งการเดินทางเข้าประเทศ ครอบคลุมพื้นที่เขตเศรษฐกิจจำเพาะ เพื่อเป็นการรักษาสีทธิในการควบคุมการสัญจรทางทะเล และเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมการ เข้า – ออก ประเทศทางทะเล

๓.๒ ศึกษาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา SAR 1979 การค้นหาและช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยทางทะเล ซึ่งจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นงานที่ภาครัฐ ต้องจัดเตรียมไว้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และเป็นไปตามข้อตกลงระหว่าง ประเทศ ปัจจุบันการดำเนินการของ หน่วยกำลังทางเรือในการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย ทางทะเลยังไม่มีแนวทาง หรือกฎหมายรองรับในการดำเนินการเช่นกัน การดำเนินการยังคงใช้ งบประมาณตาม Line Function เอง จึงควรเร่งศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางและเสริมสร้าง ขีดความสามารถดังกล่าว อันจะส่งผลต่อผลประโยชน์ของชาติทางทะเล